

عنوان مقاله:

ارزشیابی اصیل: شیوه ای موثر برای پرورش منش های تفکر یادگیرندگان

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 16، شماره 55 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی یزدان پناه نودری

حسین جلاهی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: ارزشیابی عملکرد یادگیرندگان، یکی از مولفه های مهم و حساس در فرآیند یاددهی- یادگیری است. هر قدر فعالیت ها و امور مختلف از حساسیت و تاثیر بیش تری بر زندگی برخوردار باشند، ارزشیابی آن ها نیز باید دقیق تر و بر پایه اصول و معیارهای منطقی تری انجام گیرد. پرورش منش های فکری نیز یکی از مولفه های اساسی است که در رشته های پزشکی به دلیل ظرافت خاصشان از اهمیت فوق العاده ای برخوردار می باشد. در این پژوهش الگویی برای پرورش منش های تفکر یادگیرندگان طراحی شده است که ارزشیابی اصیل به عنوان رکنی کلیدی در الگو معرفی شده است و در این مقاله بدان پرداخته می شود. مواد و روش ها: پژوهش از منظر هدف، توسعه ای است زیرا چنین الگویی تا کنون برای طراحی برنامه های درسی وجود نداشته است و طراحی آن منجر به توسعه دانش برنامه درسی خواهد شد. از منظر روش گردآوری اطلاعات نیز تحلیلی است. بدین صورت که از طریق تحلیل وضعیت ارزشیابی های موجود در برنامه های درسی و بررسی دیدگاه ها و نظرگاه های گوناگون در این زمینه به ارایه راهکارهای اساسی پرداخته شده است. یافته ها: یافته های پژوهش، حاکی از این است که ارزشیابی های رایج در اکثر مواقع پاسخ محور می باشد؛ بدین معنی که یادگیرندگان، به جای تولید پاسخ و به کارگیری قابلیت ها و منش های فکری، به ارایه پاسخ های مشخص و مورد انتظار یاددهندگان می پردازند که این پاسخ ها نیز عمدتاً در جزوات و کتب درسی موجود می باشد. اما ارزشیابی اصیل، شکلی از ارزشیابی است که در آن، یادگیرندگان به جای به خاطر سپاری صرف اطلاعات، از آن ها برای حل مسایل و انجام تکالیف معنادار مربوط به زندگی واقعی استفاده می کنند و بدین صورت ارزشیابی آموخته های یادگیرندگان نیز فرصتی برای پرورش منش های مناسب فکری آنهاست. استنتاج: به نظر می رسد با توجه به پیچیدگی های زندگی امروزی و مسایل پیش بینی نشده فراوانی که در زمینه های مختلف بروز پیدا می کند و نیاز وافر افراد به یادگیری مادام العمر و ایجاد مهارت های فرآیندی در آنها، و نیز با توجه به پیچیدگی های موجود در رشته های پزشکی که مستلزم به کارگیری منش های برتر فکری و اتخاذ تدابیر فی البداهه در مواقع اضطراری است، پرورش منش های فکری یادگیرندگان از اولویت های اساسی است که باید در کانون توجه برنامه های درسی قرار گیرند. ارزشیابی، به ویژه ارزشیابی اصیل به عنوان بعدی اساسی در برنامه های درسی می تواند در پرورش منش های مذکور نقشی مهم ایفا نماید. در رشته های پزشکی استفاده از این شیوه ارزشیابی که بر کاربرد آموخته ها در حل مسایل مربوط به زندگی واقعی مبتنی است از اهمیت مضاعفی برخوردار است که ارزشیابی بالینی عینی ساختارمند (OSCE) از این گروه می باشد و در ارزشیابی عملکردی از آن استفاده می شود.

کلمات کلیدی:

منش تفکر، ارزشیابی اصیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1791998>

